

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobce: **T. B.**
bytem X

proti
žalovanému: **město Boskovice**
sídlem Masarykovo nám. 4/2, Boskovice

o žalobě na ochranu před nečinností žalovaného ve věci žádosti žalobce o poskytnutí informací ze dne 18. 11. 2022

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.
- IV. Žalobci se vrací přeplatek na soudním poplatku ve výši 1 000 Kč, který bude vyplacen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal dne 18. 11. 2022 Městské policii Boskovice (dále jen „městská policie“) žádost dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“), o zaslání a zveřejnění veškerých informací, které o něm městská policie eviduje, a to zaznamenaných na jakémkoliv nosiči, zejména veškerých úředních dokumentů, obsahů písemného záznamu na jiných listinách, záznamů uložených v elektronické podobě nebo záznamů zvukových, obrazových nebo audiovizuálních.
2. Městská policie žalobci dne 23. 11. 2022 sdělila, že v souvislosti s ním eviduje pouze dvě události. V prvním případě se jedná o spisový materiál vedený pod č. j. 2021/06472 ze dne 20. 12. 2021, který byl zaslán Komisi pro projednávání přestupků, a městská policie již není vlastníkem tohoto spisu. Součástí spisu byl úřední záznam, oznámení o přestupku a kamerový záznam. Ty byly na vyžádání poskytnuty krajskému soudu. V druhém případě se jedná o událost č. j. 2022/04832, kdy se žalobce dne 31. 8. 2022 dostavil na služebnu městské policie, kde mu byl předán úřední záznam z první události. Kamerové záznamy byly po poskytnutí správnímu orgánu a soudu vymazány, protože již nejsou potřebné pro činnost městské policie. Žádné jiné úřední dokumenty o žalobci městská policie nevede.
3. Na sdělení žalobce reagoval stížností podanou Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, ve které namítal, že městská policie je povinna vytvářet spisovou službu v souladu se zákonem č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o archivnictví“). Sdělení dle žalobce není pravdivé, neboť kamerový záznam ze dne 20. 12. 2021 nebyl Městskému úřadu Boskovice (dále jen „městský úřad“) doručen. Kompletní spis se takto ani mezi městskou policií a městským úřadem nepředává. Celý spis nezaslala městská policie ani zdejšímu soudu. Kamerové záznamy zaslala městskému úřadu někdy mezi 2. 8. 2022 a 5. 9. 2022. Přinejmenším dokumentem vedeným pod č. j. 2022/04832 ze dne 31. 8. 2022 pak městská policie i dle jejích tvrzení disponuje. Poskytnutí požadovaných informací tedy městská policie odmítla, aniž by o tom vydala rozhodnutí dle § 15 informačního zákona.
4. V návaznosti na stížnost městská policie poskytla žalobci úřední záznam č. j. 2022/04832 ze dne 31. 8. 2022.
5. Krajský úřad Jihomoravského kraje poté rozhodnutím ze dne 17. 1. 2023, č. j. JMK 7926/2023, sp. zn. S-JMK 3378/2023 OSPŽ, postup městské policie potvrdil. Ztotožnil se s tím, že žalobci poskytla veškeré informace, které k němu eviduje. Městská policie postupovala v souladu s § 73 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, když spisový materiál vedený pod č. j. 2021/06472 týkající se podezření ze spáchání přestupku zaslala městskému úřadu coby příslušnému orgánu. Ten také nadále vykonává v dané věci spisovou službu.
6. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje napadl žalobce dne 17. 3. 2023 žalobou. Při předběžném posouzení věci dospěl zdejší soud k závěru, že žaloba proti tomuto rozhodnutí je nepřípustná, neboť potvrzení postupu povinného subjektu dle § 16a odst. 6 písm. a) informačního zákona vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) a c) téhož zákona není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace; žadatel o informaci se může bránit vůči povinnému subjektu nečinností žalobou podle § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002

7. Při předběžném posouzení věci a s ohledem na vyjádření městské policie zdejší soud dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán je v žalobě nesprávně označen. Při poskytování informací spadajících do samostatné působnosti jsou totiž povinnými subjekty podle informačního zákona územní samosprávné celky jako takové, a nikoliv jejich orgány, a to bez ohledu na to, který orgán obce žádost fakticky vyřizoval (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2010, č. j. 4 Ans 13/2008 – 87, shodně Furek, A., Rothanzl, L., Jírovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C.H.Beck, 2016). V souladu s body 57 – 59 usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2014, č. j. Nad 224/2014 – 53, proto zdejší soud žalobci umožnil upravit označení žalovaného správního orgánu, čehož žalobce využil.
8. Jelikož k žalobě se již zevrubně vyjádřila městská policie (která je orgánem žalovaného, a žalovaný je tudíž i se žalobou a dosavadním průběhem řízení nepochybně obeznámen, i proto, že je doručováno do stejné datové schránky), postupoval zdejší soud tak, že žalovaného vyrozuměl o změně v označení žalovaného a dal mu možnost cokoliv dodat nad rámec předchozího vyjádření městské policie. Této možnosti žalovaný nevyužil.

9. Žalobce uvádí, že sdělení městské policie jsou nepravdivá a že tvrzení o tom, jaké dokumenty, kdy a kam předávala, a že požadovanými informacemi údajně nedisponuje, neodpovídají skutečnosti. Městská policie je povinna vykonávat spisovou službu v souladu se zákonem. Kompletní spis se mezi městskou policií a přestupkovým orgánem nepředává. Městská policie tedy ve dnech 20. – 23. 12. 2021 nepředala jinému správnímu orgánu spis ani kompletní spisový materiál. Rovněž zdejšímu soudu zaslala toliko dílčí části spisu – úřední záznam ze dne 21. 12. 2021 (který byl však odlišný od úředního záznamu ze dne 21. 12. 2021, který byl zaslán městskému úřadu) a 2 kamerové záznamy. Spisovým materiálem ze dne 20. 12. 2022 jsou toliko 2 kamerové záznamy z bezpečnostních kamer, nikoli úřední záznam ze dne 21. 12. 2021 a oznámení o podezření ze spáchání přestupku z téhož dne. Tvrzení městské policie, že spisovým materiálem nedisponuje, protože již nedisponuje spisovým materiálem ze dne 20. 12. 2021, je proto zavádějící a nepřesné. Předáním druhopisů či kopií spisu se městská policie nezbavila jejich fyzické držby (prvopisů a originálních souborů) a má povinnost s nimi stále disponovat. Nadto se jedná o spisy tzv. hybridní – jsou vedeny částečně v listinné a částečně v elektronické podobě. Přinejmenším elektronickou podobou spisu tedy městská policie nadále disponuje. Zaměstnanci městské policie přitom v přestupkovém řízení při podání svědecké výpovědi dne 1. 8. 2022 sdělili, že ve věci se spis (ve smyslu § 17 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu) skutečně vede. Dle žalobce je prokázáno, že požadovanou informaci městská policie ve skutečnosti disponuje. Shledala-li, že informace nemůže poskytnout, měla o této skutečnosti vydat rozhodnutí.
10. Analýzou dokumentu „Záznam o využívání údajů z registru obyvatel“ ke své osobě žalobce zjistil, že městská policie v roce 2022 prováděla opakovaně úkony spojené s dokumenty pod sp. zn. 2021/06472, které požadoval žalobce poskytnout. Ve dnech 12. 10. 2022 a 13. 10.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

2022, kdy se spisem v roce 2022 naposled manipulovala, přitom bylo již i přestupkové řízení pravomocně skončeno. Za zásadní důkaz o tom, že městská policie disponuje požadovanými informacemi, považuje žalobce to, že poskytla městskému úřadu a zdejšímu soudu stejný dokument („úřední záznam“ ze dne 21. 12. 2021) ve dvou zcela odlišných variantách.

11. Jestliže městská policie ve svém prvním sdělení k žádosti o informace uvedla, že v souvislosti s žalobcem eviduje dokument vedený pod č. j. 2022/04832 ze dne 31. 8. 2021, pak i ten mu měla poskytnout. Nakonec sice tento záznam poskytla, ale až po podání stížnosti.
12. Žalobce proto navrhuje, aby zdejší soud žalovanému přikázal vydat bez zbytečného odkladu ve věci žádosti žalobce o poskytnutí informací ze dne 18. 11. 2022 rozhodnutí ve smyslu § 15 informačního zákona.

III. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný uvádí, že žalobce nevyčerpal prostředky k ochraně proti nečinnosti v řízení u správního orgánu ve smyslu § 79 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), neboť nepodal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti dle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Stížnost dle § 16a informačního zákona tento prostředek nenahrazuje.
14. Věcně žalovaný uvádí, že městská policie nezaložila správní spis dle § 17 správního řádu, neboť nevedla správní řízení. Ani vyjádření strážníků v přestupkovém řízení nenasvědčuje opaku. Městská policie sdělila žalobci, které informace o něm eviduje, čímž vyhověla jeho žádosti. Nebyly proto splněny podmínky pro vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle § 15 informačního zákona. Městská policie nemá povinnost disponovat spisem (a to v jakémkoliv smyslu) také po jeho předání příslušnému orgánu. Spolu s předáním podnětu k prošetření možného přestupkového jednání se předávají originální dokumenty a materiály, městská policie nemá povinnost si pořídit jejich kopii. To se týká jejich elektronické i listinné podoby.
15. Městská policie tedy žádosti vyhověla, informace žalobci poskytla, nad rámec svých povinností uvedla, co se s dalšími informacemi, kterými v minulosti disponovala, dělo. Pokud by nešla žalobci touto informací vstříc, splnila by svou povinnost jen informací o evidenci obou událostí. Je zodpovědností žalobce formulovat svou žádost co nejpresněji, neboť nebylo možné předvídat, jakými informacemi městská policie podle žalobce disponuje.
16. Žalobce navíc ve svých vyjádřeních úmyslně presumuje mnoho skutečností a postupů, které nemá nijak podložené. Např. z informace, že spis byl předán zdejšímu soudu, nijak neplyne, že spis předala právě městská policie a že s ním dosud disponuje.
17. Žalovaný navrhuje, aby zdejší soud žalobu odmítl jako nepřípustný návrh, neboť žalobce bezvýsledně nevyčerpal prostředky, které procesní předpis k jeho ochraně proti nečinnosti stanoví.

IV. Posouzení věci

18. Žaloba byla podána včas (§ 80 zákona s. ř. s.). Jsou splněny i ostatní podmínky řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti. Zdejší soud rozhodl bez jednání za splnění podmínek § 51 odst. 1 s. ř. s.
19. Institut stížnosti na postup při vyřizování žádosti o informace dle § 16a odst. 1 písm. b) a c) informačního zákona je koncipován jako prostředek ochrany proti nečinnosti (citované

usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017 – 40, bod 46). Jedná se o prostředek k ochraně proti nečinnosti podle zvláštního zákona v řízení u správního orgánu ve smyslu § 79 s. ř. s. Žalobce tento prostředek bezesporu vyčerpal. Žaloba je proto i v tomto ohledu přípustná.

20. Zdejší soud se proto mohl věcně zabývat otázkou, zda je žalovaný při vyřizování žádosti žalobce nečinný.
21. Skutkově je nynější věc vymezena tak, že městská policie dle vlastního vyjádření eviduje k osobě žalobce dvě události. První z nich je spisový materiál vedený pod č. j. 2021/06472 (jeho součástí je úřední záznam ze dne 21. 12. 2021, oznámení o podezření ze spáchání přestupku z téhož dne a 2 kamerové záznamy). Spisový materiál byl dle městské policie zaslán městskému úřadu a městská policie jím již fyzicky ani elektronicky nedisponuje. Úřední záznam ze dne 21. 12. 2021 a oznámení o podezření ze spáchání přestupku z téhož dne městská policie žalobci poskytla. Kamerové záznamy mu neposkytla.
22. Druhá událost je vedena pod č. j. 2022/04832. Jedná se o úřední záznam ze dne 31. 8. 2022, kdy se žalobce dostavil na služebnu městské policie, kde mu byl předán úřední záznam z první události. Také tuto písemnost městská policie žalobci poskytla. Učinila tak až po podání stížnosti dle § 16a informačního zákona. To je ovšem z hlediska důvodnosti žaloby nepodstatné, neboť přímět povinný subjekt k přijetí nápravy je právě cílem uvedeného ustanovení. Informace žalobci byla poskytnuta ještě před podáním žaloby, žaloba v tomto rozsahu nemůže být důvodná.
23. Z této rekapitulace je zřejmé, že žalobci městská policie k jeho žádosti neposkytla toliko 2 kamerové záznamy vztahující se k první události. Žalobce si sice v žalobě klade otázku, kolik dokumentů, na které městská policie „zapomněla“ a které obsahují požadované informace, ještě existuje a které městská policie nadále eviduje, spravuje a má jinak v dispozici, to je dle zdejšího soudu ovšem ze strany žalobce čirou spekulací.
24. Pro hodnocení zákonnosti postupu žalovaného je v nynější věci zásadní, jak žalobce vymezil předmět své žádosti. Žalobce požádal o zaslání a zveřejnění veškerých informací, *které o něm městská policie eviduje*, a to zaznamenaných na jakémkoliv nosiči, zejména veškerých úředních dokumentů, obsahů písemného záznamu na jiných listinách, záznamů uložených v elektronické podobě nebo záznamů zvukových, obrazových nebo audiovizuálních.
25. Žalobce nežádal o poskytnutí konkrétních jednotlivě určených dokumentů či záznamů, nýbrž obecně všech informací, které o něm městská policie eviduje. Pokud tedy jde o informace, které městská policie již neeviduje (a to z jakéhokoliv důvodu bez ohledu na skutečnost, zda porušila některou ze svých zákonných povinností či nikoliv), takové informace předmětem žádosti nebyly. Informace, které nejsou předmětem žádosti, povinný subjekt poskytnout nemusí. A pokud je neposkytne, není povinen o tom vydat rozhodnutí ve smyslu § 15 informačního zákona.
26. Podstatné tak je, zda městská policie 2 kamerové záznamy, které žalobci neposkytla, eviduje, resp. má ve své dispozici. Žalovaný tvrdí, že nikoliv, neboť kamerové záznamy včetně celého spisového materiálu byly předány příslušnému orgánu (městskému úřadu), ke kterému městská policie podala podnět k prošetření možného přestupkového jednání žalobce.
27. Žalobce dovozuje, že městská policie nadále informacemi disponuje, a to na základě několika skutečností. Žalobce uvádí, že městská policie předala spisový materiál zdejšímu soudu k řízení ve věci sp. zn. 30 A 30/2022. Zdejšímu soudu je z úřední činnosti známo, že žalovaný

skutečně dne 10. 5. 2022 poskytl soudu daný spisový materiál. Z toho ovšem nevyplývá, že by městská policie ke dni podání žádosti o informace, tj. ke dni 18. 11. 2022, měla kamerové záznamy stále k dispozici.

28. Žalobce dále obecně upozorňuje na to, že městská policie je povinna vykonávat spisovou službu v souladu se zákonem č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, a v souladu se svým spisovým a archivačním řádem. Ani tento obecný odkaz nicméně neprokazuje, že městská policie nepostupovala tak, jak tvrdí ve svém vyjádření, tj. že informace shromážděné v rámci samostatné působnosti posléze předala orgánu obce, který je v přenesené působnosti příslušný k vedení přestupkového řízení. To se týká jak dokumentů v listinné podobě, tak dokumentů v elektronické podobě.
29. Žalobce upozorňuje i na okolnosti, které také zdejší soud hodnotí ve shodě se žalobcem jako nestandardní. Úřední záznam ze dne 21. 12. 2021 se dle žalobce v různých řízeních objevuje jako originál ve dvou různých podobách. Tato odlišnost spočívá ovšem pouze v tom, že v jednom případě je na jeho závěru připojen dovětek o tom, že část zákroků strážníků městské policie vůči žalobci je zachycena na kamerovém záznamu MěÚ (patrně městského úřadu), záznam je archivován a je možné ho předložit soudu. Není zde ovšem uvedeno, kde je kamerový záznam archivován. Nejedná se o dokument, který by mohl prokázat pro věc relevantní skutečnosti.
30. Ze sdělení městské policie ze dne 4. 8. 2022 učiněného v průběhu přestupkového řízení se žalobcem plyne, že kamerový záznam tohoto dne v dispozici městské policie ještě byl, a byl zpřístupněn městskému úřadu na digitálním úložišti. Tyto okolnosti ovšem ani ve svém souhrnu nejsou způsobilé prokázat, že městská policie uvedenými kamerovými záznamy disponovala také v době podání žádosti o informace.
31. Dokument „Záznam o využívání údajů z registru obyvatel“ obsahuje informace o tom, že městská policie v roce 2022 prováděla opakovaně úkony spojené s osobou žalobce a jako účel uvedla č. j. 2021/06472. K otázce, zda disponovala kamerovými záznamy v době podání žádosti, ovšem nic nepřináší, stejně jako záznam z výsledku strážníků v přestupkovém řízení. Ani tyto dokumenty proto nebylo třeba provádět k důkazu.
32. Jelikož tedy z ničeho neplyne, že městská policie měla ke dni podání žádosti ve své evidenci (kromě informací, které žalobci poskytla) také kamerové záznamy nebo jiné informace o žalobci, poskytnutím informací a sdělením, že jiné informace městská policie k osobě žalobce neneviduje, byl předmět žádosti žalobce vyčerpán, a žalovaný proto není nečinný, pokud nevydal ve věci žádosti žalobce o informace ze dne 18. 11. 2022 rozhodnutí. Otázka, zda městská policie byla povinna vést ve věci spis ve smyslu § 17 správního řádu, je z tohoto pohledu podružná.
33. Zdejší soud by na věc nahlížel odlišně tehdy, pokud by žalobce ve své žádosti požadoval poskytnutí konkrétních jednotlivě určených informací, např. právě kamerových záznamů, úředních záznamů, případně jiných dokumentů. V takovém případě by bylo obecně povinností městské policie informace poskytnout (případně i za součinnosti s jiným orgánem téže obce) nebo vydat ve věci rozhodnutí, a toto rozhodnutí řádně odůvodnit. Do budoucna taktéž žalobci nic nebrání v tom, aby takovou žádost o informace podal.
34. Konečně, zdejší soud při svém posouzení vycházel i z kontextu této konkrétní věci a smyslu a účelu práva na informace. Právo na informace je zakotveno na mezinárodní úrovni v čl. 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 19 Mezinárodního paktu o

občanských a politických právech a na ústavní úrovni v čl. 17 Listiny. Smyslem práva na informace je především (i když ne výlučně) kontrola činnosti veřejné správy. Právo na informace tak poskytuje jednu z právních záruk zákonnosti ve veřejné správě. Jedním z hlavních významů veřejného subjektivního práva na informace je, že dává občanům možnost vykonávat kontrolní funkce ve vztahu k fungování veřejné moci, což představuje jeden ze základních atributů právního státu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2012, č. j. 2 Ans 13/2012 – 14).

35. Jak již bylo uvedeno, městská policie žalobci k jeho žádosti poskytla veškeré informace, které k němu (i historicky) evidovala vyjma dvou kamerových záznamů. Ty byly ovšem, stejně jako celý spisový materiál vedený pod č. j. 2021/06472, poskytnuty městskému úřadu, který poté se žalobcem vedl přestupkové řízení, jež bylo dle tvrzení žalobce pravomocně skončeno ještě před podáním žádosti o poskytnutí informací. Žalobce tudíž měl možnost se s kamerovými záznamy i ostatními dokumenty seznámit v průběhu přestupkového řízení u orgánu, kterému byl spisový materiál č. j. 2021/06472 městskou policií předán.
36. Rovněž ještě před podáním žádosti o informace byl stejný spisový materiál poskytnut zdejšímu soudu v řízení vedeném pod sp. zn. 30 A 30/2022. Z úřední činnosti je soudu známo, že také jednání u soudu v dané věci proběhlo před podáním žádosti o poskytnutí informací, že žalobce byl jednání přítomen a že v průběhu jednání byl proveden kamerovými záznamy důkaz.
37. Z toho zdejšímu soudu vyplývá, že účelem žádosti žalobce v nynější věci patrně není získání konkrétních informací, které byly součástí dvou událostí, jež o žalobci městská policie eviduje (tyto informace byly žalobci známy již před podáním žádosti). Pokud městská policie jiné informace o žalobci nejen nyní neeviduje, ale v minulosti ani neevidovala (nic nenasvědčuje opaku), jeví se zdejšímu soudu nynější situace spíše jako vedení sporu pro samotný spor.
38. Ze shora uvedených důvodů soud v mezích žalobních tvrzení neshledal, že by žalovaný byl nečinný, a proto žalobu podle § 81 odst. 3 s. ř. s zamítl.

V. Náhrada nákladů řízení

39. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšný byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.
40. Žalobce na základě výzvy soudu zaplatil soudní poplatek za žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve výši 3 000 Kč. Po připuštění změny žaloby ovšem byla projednána žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, která je dle sazebníku zpoplatněna částkou 2 000 Kč. Podle § 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, bylo-li na poplatek zaplacen více, než činila poplatková povinnost, vrátí soud přeplatek. Proto soud žalobci dle tohoto ustanovení vrátil přeplatek ve výši 1 000 Kč, který bude žalobci vyplacen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 7. prosince 2023

David Raus v.r.
předseda senátu